

Zločin u Frkašiću II

Izvještaji s rasprave

3. lipnja 2009. godine - čitanje optužnice, izjašnjavanje o krivnji, dokazni postupak

Ovo ročište nismo pratili. Na temelju raspravnog zapisnika izvjestaj sa ročišta je napisala Maja Kovačević Bošković, Građanski odbor za ljudska prava, Zagreb.

Suđenje prate: Jelena Borić, Romana Mačević, predstavnice OSCE-a, obitelj optuženog Zjačića

Predsjednik vijeća otvorio je zasjedanje, objavio predmet glavne rasprave i sastav Vijeća. Utvrdio je da su na raspravu pristupili svjedoci Ivan Čaić i Ivan Dadić. Svjedoci Marko Tomić, Mate Tomić, Kadir Bećirspahić i Bešlaga Keškić naknadno su pristupili na glavnu raspravu.

Čitanje optužnice

Zamjenik Županijskog državnog odvjetnika u Gospiću je pročitao optužnicu ŽDO Gospić broj K-DO-12/08 od 9. ožujka 2009. godine.

Izjašnjavanje optuženog o krivnji

Optuženik je izjavio da je razumio optužnicu te da se ne smatra krivim za kazneno djelo koje mu je njome stavljeno na teret.

Dokazni postupak

Svjedočenje Ivana Čaića

Svjedok je izjavio je da je već dao iskaz pred istražnim sucem te da ga ne želi mijenjati niti dopunjavati. Isti je i pročitao. Dodao je da je prije desetak dana izašao iz bolnice gdje se liječio od ozljeda zadobivenih tijekom boravka u zatvoru u Frkašiću. Najviše ozljeda dobio je za vrijeme boravka u zatvoru u Frkašiću i to upravo od optuženika Gorana Zjačića.

Rekao je da je tijekom vožnje u vojnom vozilu od Knina prema Frkašiću dobivao batine. Imao je povež preko očiju, no povež mu je padao, vidio je optuženika. Povež mu je skidao i tijekom puta, jer se više puta stajalo kod usputnih gostionica. Optuženik mu je osobno skidao povež s očiju prilikom stajanja tijekom puta iz Knina do Frkašića, dok je izvođen vani i dobivao batine.

Naveo je da ne može sa sigurnošću reći koliko je puta do sada svjedočio u raznim kaznenim postupcima vezano za događaj u zatvoru u Frkašiću, ali misli da je optuženikovo ime i ranije spominjao u raznim kaznenim postupcima, u dijelovima koji su se odnosili na vožnju od Knina do Frkašića i maltretiranje tijekom tog puta.

Nije mu poznato da li je optuženik imao nekakav vojni čin, no siguran je da je imao i nosio sa sobom ključeve od zatvora dok je bio dežuran.

Rekao je da je optuženik bio prisutan dok su u šumi obavljali radove i da je on (svjedok), po zapovjedi optuženika, kopao jamu koja je trebala biti njegov (svjedokov) grob.

Branitelj optuženika je imao **primjedu** na iskaz svjedoka. Rekao je da dio iskaza svjedoka ne odgovara istini, jer je svjedok iskazao da se optuženi Zjačić isticao u njegovom fizičkom maltretiranju, no niti u jednom od ukupno sedam dosadašnjih iskaza, što u istrazi što u drugim postupcima, nije spominjao optuženika kao osobu koja ga je zlostavljala.

Svjedočenje Ivana Dadića

Rekao je da ne želi mijenjati niti dopunjavati iskaz kojeg je dao pred istražnim sucem. Navedeni iskaz je pročitao.

Svjedok je rekao da su tijekom vožnje iz Knina u Frkašić u kamionu bio on osobno, Ivan Čaić i još tri ili četiri osobe. Vožnja je trajala dugo. Povezi na očima im nisu bili skidani, a optuženika je prepoznao samo po glasu.

Rekao je da se nije dogodilo niti jedno maltretiranje u zatvoru u Frkašiću u kojem nije sudjelovao optuženik.

Prilikom njegovog (svjedokovog) zakopavanja u jamu, koju je sam predhodno iskopao, sudjelovali su Željko Prica i drugi.

Po dolasku u zatvor u Frkašić spavali su u samici, a nakon toga u jednoj sobi, na betonu. Dobivali su hrane tek toliko da bi preživjeli, a ponekad im je i to malo hrane optuženik izbijao iz ruku.

Branitelj optuženika je rekao da svjedok u svojim dosadašnjim iskazima, u ranijim kaznenim postupcima, nije navodio optuženika kao osobu koja je izravno činila ono što mu se optužnicom stavlja na teret.

Svjedočenje Marka Tomića

Svjedok je rekao da ostaje kod iskaza kojeg je dao u istražnom postupku te je dodao da mu nije poznato je li optuženik bio pušač. Misli da je optuženik na lijevoj strani prsa nosio čin majora.

Branitelj okrivljenika je rekao da nije istina da je njegov branjenik u vrijeme počinjenja kaznenog djela imao ikakav čin.

Svjedočenje Mate Tomića

Rekao je da ostaje kod iskaza danog u istrazi te je dodao da se ne sjeća da li je u prijašnjim iskazima, u drugim kaznenim postupcima, a vezano za događaje u zatvoru u Frkašiću, spominjao optuženikovo ime.

Sjeća se da je hodnik koji je vodio od samice do sobe, u kojoj su se nalazili optuženici, bio dužine 10 do 12 m, a možda i više. Samica se nalazila u drugom krilu zgrade. U samici je jedno vrijeme bio zatvoren sam, a kasnije je u nju zatvoren i Stipe Tomić.

Branitelj okrivljenika je rekao da svjedok na ovome ročištu, ali i tijekom istražnog postupka, uopće nije spominjao optuženika.

Svjedočenje Kadira Bećirspahića

Siguran je da ga je okrivljenik osobno udario više puta nogom u prsa. Sjeća se da je potom ležao na zemlji i da ga je optuženik udario tri puta palicom po prsima.

O događajima u zatvoru u Frkašiću davao je izjave policiji, u kojima je spominjao optuženog Zjačića.

Rekao je da želi postaviti odštetni zahtjev prema optuženiku, u iznosu od 25.000,00 eura.

Branitelj okrivljenika je rekao da je svjedok o spornim okolnostima iskazivao drugačije nego u Komunalnom Ministarstvu unutrašnjih poslova Bihać. Tada je svjedok govorio o osobi koja ga je fizički i psihički maltretirala, no ta je osoba imala drugačije ime i nadimak.

Svjedočenje Bešlage Keškića

Rekao je da se dobro sjeća optuženika iz zatvora u Frkašiću.

Rekao je da je optuženik često nosio sa sobom palicu. Optuženik je zatvorenici naredio da pjevaju, što su oni i činili, a neki su od iznemoglosti padali u nesvijest. Ne sjeća se da li je optuženik bio pušač.

Svjedok je sudjelovao u sječi drva u šumi i istovarao je kamione. Ne sjeća se da je navedenim radovima prisustvovao optuženik.

Sjeća se da su drugi zatvorenici pričali da su morali praviti snješka i kopati rupe u zemlji.

Sjeća se da je optuženik nosio odoru, ali ne i da je bio naoružan. U ruci je uvijek imao nekakvu palicu. Misli da je bio zadužen za zaključavanje zatvora.

Rekao je da je iz Željave u Frkašić prebačen vojnim kamionom. Bio je vezan, no preko očiju nije imao povež. Misli da je tada u pratnji bio Željko Prica.

Rekao je i da je od očevidaca čuo da ga je optuženik tukao, no to ne može potvrditi jer je od toga prošlo 15 godina.

04. lipnja 2009. godine – dokazni postupak

Ovo ročište nismo pratili. Na temelju raspravnog zapisnika izvjestaj sa ročišta je napisala Maja Kovačević Bošković, Građanski odbor za ljudska prava, Zagreb.

Suđenje prate: Jelena Borić, Romana Mačević, predstavnice OSCE-a, Zorica Ličina, sestra optuženog Zjačića

Svjedočenje Stipe Tomića

Rekao je da ne bi prepoznao Zjačića da ga sada vidi, a na upit opt. Zjačića je rekao da ga se ne sjećaje.

Izjavio je da Rašeta Milku i njenog sina Slobodana poznaje. Nosio joj je hranu u pratnji vojne policije.

Ne sjeća se da li je prilikom sječe drva u šumi u kojoj je i on osobno sudjelovao bio nazočan i optuženik.

Rekao je da ga je optuženik tukao no nije mu nanio teže ozljede. Misli da je optuženik u zatvoru u Frkašiću imao status običnog vojnika. Nije bio loš no kad se napio znao ih je tući. Misli da je optuženik bio naoružan.

Branitelj okrivljenika je rekao da iskaz svjedoka ne odgovara istini s obzirom da je isti pravomoćno osuđen za isto kazneno djelo na štetu istih oštećenika, pa je razlog takvog iskazivanja u stvari smanjenje vlastite odgovornosti.

Svjedočenje Vedrane Biga

Rekla je da joj je optuženik pomagao kada joj je bilo najteže.

Svjedočenje Nade Zjačić

Navela je da optuženi Zjačić nikada nije konzumirao alkohol, da nije pušio te da ima dobru narav, da je nastojao pomagati ljudima. Nije ulazio ni u kakve konflikte.

Svjedočenje Drage Rašeta

Rekla je da se sjeća Stipe Tomića, koji je išao po okolnim kućama i pomagao. Kretao se slobodno bez ikakve pratnje. Optuženika nikada nije vidjela pod utjecajem alkohola, a niti da puši cigarete. Prema njoj je bio korektan. Nije joj poznato da li je imao ikakav čin.

Svjedočenje Vlade Vukovića

Rekao je da prepoznaje optuženika, da ga optuženik nije tukao te da se prema njemu (svjedoku) korektno ponašao.

Optuženik ga je oslobodio dužnosti cijepanja drva. Sjeća se da je jednom prilikom jednom zarobljeniku optuženik donio nekakav lijek. Njemu je donosio olovke i papir za crtanje.

On nije dobivao puno batina, no ostali jesu.

Misli da je u tri navrata bio u šumi u sjeći drva, no optuženik tada nije bio nazočan.

Optuženika nikada nije vidio pod utjecajem alkohola. Sjeća se da je na prsima nosio nekakvu okruglu oznaku.

Dokazni prijedlozi

Branitelj optuženika je predložio saslušanje šestorice svjedoka koji prebivaju na području Korenice i Donjeg Lapca, petorice svjedoka putem video linka, podredno zamolbenim putem.

Ujedno je predložio da se pribavi spis Županijskog suda u Karlovcu br. K-4/04, u kojem je okrivljen Svetozar Karan, te spis Županijskog suda u Gospiću br. K-12/02, u kojem je okrivljen Željko Prica.

Rješenje Vijeća

Vijeće je prihvatilo dokazne prijedloge branitelja optuženika da se kao svjedoke sasluša šest osoba s područja Korenice i Donjeg Lapca.

O dokaznim prijedlozima o saslušanju petorice svjedoka putem video linka, odnosno zamolbenim putem, Vijeće će odlučiti naknadno.

Vijeće je prihvatilo dokazni prijedlog branitelja optuženika da se pribave spis Županijskog suda u Karlovcu br. K-4/04, u kojem je okrivljen Svetozar Karan, te spis Županijskog suda u Gospiću br. K-12/02, u kojem je okrivljen Željko Prica.

7. srpnja 2009. godine – dokazni postupak

Izveštava: Maja Kovačević Bošković, Građanski odbor za ljudska prava, Zagreb

Suđenje prate: Jelena Borić, predstavnica OSCE-a, Maja Kovačević Bošković, monotorica Građanskog odbora za ljudska prava, Zagreb

Predsjednik vijeća je konstatirao da je branitelj optuženika 26. lipnja predao sudu podnesak u kojemu je predložio izvanraspravno saslušanje, putem video linka, svjedoka Jove Hinića i Željka Price, koji se nalaze u Republici Srbiji.

Konstatirao je i da je branitelj optuženika u spis predao pismeno u kojemu je predložio izravno saslušanje svjedoka Mire Rašeta i Đorđe Koruga, oboje iz Republike Srbije.

Svjedočenje Rade Stankovića

Nije mu ništa poznato o događajima u zatvoru u Frkašiću od početka svibnja 1994. do početka kolovoza 1995. godine. U to je vrijeme živio u Korenici, a povremeno je bio pozivan od tadašnjih vlasti zbog osiguravanja benzinske crpke i drugih objekata.

Ne zna ništa o optuženiku, osim što misli da mu je predavao u srednjoj školi, jer je po profesiji bio profesor psihologije.

Rekao je da u njegovom (svjedokovom) selu ima barem deset osoba s istim imenom i prezimenom kao što je i njegovo (svjedokovo), a da se razlikuju samo po nadimcima. Nije mu poznato da je itko od njegovih sumješтана sa istim imenom i prezimenom imao nekakva saznanja o događajima u zatvoru u Frkašiću u inkriminiranom razdoblju.

Svjedočenje Svetozara Bajića

Rekao je da je osobno došao u Frkašić, kao vojni policajac, u drugom mjesecu 1995. godine. Tada je i upoznao optuženika, koji je također tada bio vojni policajac. Ne zna da li je optuženik imao ikakav vojni čin.

U to je vrijeme u zatvoru bilo zatvorenika hrvatske i bošnjačke nacionalnosti.

Njegova (svjedokova) zadaća bila je da čuva zatvorenike te da obilazi okolne punktove radi sprječavanja šverca. Misli da je istu zadaću imao i optuženik.

Siguran je da optuženik nije nikoga ubio, tukao ili maltretirao, bar ne u vrijeme dok je on bio u zatvoru.

Ivana Čaića i Ivana Dadića je poznao. Koliko je njemu poznato, nitko ih nije tukao.

No rekao je i da su zatvorenici Čaić, Dadić i Tomić za vrijeme njegova boravka u zatvoru izgledali pretučeni. Čaić je na licu imao ožiljak, no nije primijetio ikakve otekline, lomove po tijelu i sl. Nije mu poznato tko mu je to učinio.

Nikada nije vidio da je itko, pa tako ni optuženik, vodio ljude na fiktivna strijeljanja ili ih tjerao da kopaju jame u koje su morali leći da bi bili zakopani.

Matu Tomića nije poznavao.

Kadira Bećirspahića je poznavao, no nije mu poznato da ga je optuženik tukao ili maltretirao na bilo koji način.

Poznavao je i Đorđa Korugu, misli da je bio milicioner u zatvoru.

Sjeća se i Stipe Tomića, koji se kretao normalno unutar i van zatvora.

Svjedočenje Milana Dotlića

Rekao je da je prvi put bio u Frkašiću 1997. godine. Optuženika ne poznaje. Nema saznanja o događajima u Frkašiću od svibnja 1994. do kolovoza 1995. godine.

Svjedočenje Nikole Vukadinovića

Tijekom 1993. godine radio je kao bravar u osnovnoj školi u Frkašiću, jer se škola tada prepravljala u zatvor. Odmah po završetku radova, iste 1993. godine, premješten je u Željavu u kuhinju, gdje je radio do kraja rata.

Optuženika je poznavao samo iz viđenja. Rekao je da za vrijeme njegova boravka u Frkašiću u zatvoru nije bilo ratnih zarobljenika.

Dopuna svjedočenja Bešlage Keškića

Rekao je da ga je optuženik tukao u dva navrata.

Prvi puta odmah nakon njegova dolaska iz Željave u zatvor u Frkašić. Optuženik ga je istog dana istukao, dok je ležao u krevetu u spavaonici. Gazio ga je nogama i pri tome mu je nanio brojne ozljede, o kojima postoji i medicinska dokumentacija.

Druga situacija je bila u siječnju 1995. godine. Nakon što je sa ostalim zatvorenicima izašao na dvorište zatvora, bez odjeće, morali su trčati po dvorištu, optuženik ga je palicom tukao po leđima i u predjelu bubrega.

Svjedok je potvrdio da prilikom svjedočenja u studenom 2008. nije naveo optuženika kao počinitelja tog maltretiranja, jer ga optuženik nije tukao svakodnevno. Dodao je da ga je optuženik maltretirao u blažem obliku, svega dva ili tri puta te da se prilikom davanja prijašnjih iskaza nije mogao svega sjetiti.

Nije mogao sa sigurnošću reći da mu je prijelom rebara nanio optuženik, iako je to njegova pretpostavka, s obzirom na ostale ozljede koje je od njega dobio.

Branitelj optuženika je rekao da je svjedokov iskaz nevjerodostojan, s obzirom da je u cijelosti kontradiktoran ranijim iskazima, danim tijekom istražnog postupka i na glavnoj raspravi 3. lipnja 2009. godine.

Rješenje Vijeća

Vijeće je odlučilo da se zamolbenim putem saslušaju svjedoci Jovo Hinić, Željko Prica, Mira Rašeta i Đorđe Koruga.

2. veljače 2010. godine - dokazni postupak

Izvyštava: Maja Kovačević Bošković, Građanski odbor za ljudska prava, Zagreb

Suđenje prati i Jelena Borić, Ured OEES-a u Zagrebu

Predsjednik vijeća je utvrdio da je na raspravu pristupio pozvani svjedok Milan Kalember. Neposredno prije početka glavne rasprave Vijeće je primilo obavijest Ministarstva pravosuđa, Ureda za podršku svjedocima i žrtvama, da pozvani svjedok Milan Obradović neće pristupiti glavnoj raspravi jer mu nije na vrijeme osiguran prijevoz.

Čitanje optužnice

S obzirom da je od održavanja zadnjeg ročišta prošlo više od dva mjeseca, glavna rasprava započela je iznova čitanjem optužnice.

Izjašnjavanje optuženog o krivnji

Optuženik je izjavio da je razumio optužnicu te da se ne smatra krivim za kazneno djelo koje mu je njome stavljeno na teret. Svoju obranu iznijet će na kraju dokaznog postupka.

Dokazni postupak

Svjedočenje Milana Kalembera

U vrijeme ratnih zbivanja živio je u Korenici. 1993. godine mobiliziran je i upućen u Željavu gdje je bio zadužen kao vozač vojnog kamiona. Iz Željave je prebačen u zatvor Frkašić. Ondje je po potrebi radio kao bravar i vozač. Kad je dolazio u zatvor u Frkašić zadržavao se vrlo kratko. Optuženika je viđao kada je raznosio hranu. Sjeća se optuženika iz tog vremenskog razdoblja, bio je nižeg rasta i zdepast, no nije imao preko 100 kg. Radio je kao kuhar i šef kuhinje. Ne sjeća se da li je optuženi ikada bio dežuran, bar ne kada je on (svjedok) bio ondje. Ponekad su zajedno odlazili kamionom do Korenice u nabavku hrane. Optuženik je ponekad nosio vojnu uniformu, no svjedok nije primijetio da je ikada nosio oružje, kao niti „štap“ ili „kolac“. Misli da optuženik nije imao ikakav čin. Smatra kako je optuženik bio dobra osoba i nema nikakvih saznanja o njegovim postupcima prema zatvorenicima. Nikada ga nije vidio kako tuče zatvorenike i sl., a nije ga vidao niti pijanog. Misli da nije pušio cigarete. U zatvoru u Frkašiću viđao je zatvorenike. Ne zna da li su to bili ratni zarobljenici.

Dokazni prijedlog

Obrana i dalje smatra kako je nužno neposredno ispitati svjedoka Milana Obradovića.

Na glavnoj raspravi u kaznenom postupku koji se 2003. vodio godine protiv optuženih Željka Price i Stipe Tomića (posl. br. K-12/02) također je svjedočio spomenuti svjedok, koji je u svojstvu osobe lišene slobode boravio u zatvoru u Frkašiću tijekom kolovoza 1994. godine. Prema mišljenju optuženika, svjedok Milan Obradović ima bitna saznanja o događajima koji su predmet ovog postupka, o ulozi okrivljenika i njegovom ponašanju u inkriminirano vrijeme.

Rješenje Vijeća

Vijeće je zakazalo novu ročište glavne rasprave 25. veljače 2010. godine. Pozvat će se kao svjedok Milan Obradović, a o tome će se pismenim putem obavijestiti i Ured za podršku svjedocima i žrtvama pri Ministarstvu pravosuđa.

25. veljače 2010. godine - dokazni postupak, završni govori stranaka, objava presude

*Izveštava: Maja Kovačević Bošković, Građanski odbor za ljudska prava, Zagreb
Suđenje prate i: Jelena Borić i Laura Fernandez, Ured OEES-a u Zagrebu, Petar Štefanek,
Veleposlanstvo Republike Češke*

Svjedočenje Milana Obradovića

Svjedok je rekao da je krajem 1994. ili početkom 1995. proveo samo jedan dan u zatvoru u Frkašiću, gdje je i prespavao samo jednu noć. Dan je proveo sam, zatvoren u sobi. Ne sjeća se tko mu je donio hranu. Nije mu poznato ništa o zbivanjima u samom zatvoru.

Branitelj optuženika **odustao je** od prijedloga za saslušanjem kao svjedokinje Mire Rašete i svjedoka Radić Ratka.

Stranke su izjavile da su suglasne s čitanjem iskaza dosad saslušanih svjedoka tijekom postupka.

Konstatirano je da su **pročitani iskazi** već saslušanih svjedoka:

- Ivana Čajića,
- Ivana Dadića,
- Marka Tomića,
- Mate Tomića,
- Vlade Vukovića,
- Stipe Tomića,
- Predraga Vukušića,
- Milana Tonkovića,
- Slavka Bionde,
- Kadira Bećirspahić,
- Bešlage Keškića,
- Vedrane Biga,
- Nade Zjačića,
- Drage Rašete,
- Rade Stankovića,
- Svetozara Bajića,
- Milana Dotlića,
- Nikole Vukadinovića,
- Željka Price,
- Đorđa Koruge,
- Jove Hinića i
- Ratka Lalića.

Konstatirano je da je **pročitano ili izvršen uvid u:**

- zapisnik o prepoznavanju osoba,
- fotodokumentaciju prepoznavanja osoba,
- rješenje Ministarstva za pitanja boraca i ratnih vojnih invalida,
- produljenje za boračko-invalidsku zaštitu,
- dnevno izvješće vojne policije,
- presliku vojne knjižice za opt. Gorana Zjačića,
- presliku putovnice,
- priloženu presliku medicinske dokumentacije za Čalić Ivana i Dadić Ivana,
- medicinsku dokumentaciju za Bešlagu Keškića,
- presudu Žs u Gospiću broj K-12/02-127 od 24. travnja 2003., pravomoćnu 5. listopada 2003., i presudu Žs u Karlovcu broj K- 4/04-282 od 30. lipnja 2005., pravomoćnu 7. veljače 2006.

Obrana opt. Gorana Zjačića

Iskazao je da je čitavo vrijeme svog boravka u osnovnoj školi u Frkašću, kasarni, obavljao poslove skladištara, pisara i kuhara. U međuvremenu obavljao je i poslove konobara u hotelu „Jezero“. Prije dolaska u kasarnu u Frkašću bio je mobiliziran u kasarni u Željavi, gdje je proveo svega 10 dana.

Rekao je kako nije imao nikakve veze s vojnom policijom što se tiče privođenja i odvođenja ljudi. S njim su u kuhinji radile i dvije žene.

Okrivljenik se osvrnuo i na navode svjedoka Kadira Bećirspahića. Sjeća se da je navedeni svjedok u zatvor došao istučen, iscrpljen i gol. Za vrijeme njegova boravka u zatvoru vidio ga je svega dva ili tri puta. Nikada ga nije tukao ili maltretirao. Izjavio je kako nikada nije činio radnje na štetu svjedoka Dadića i Čaića te da nije istina da ih je privodio iz Knina u Frkašić.

Iskazao je žaljenje zbog pretrpljenih patnji ljudi u zatvoru. Rekao je da za to on nije odgovoran te kako je on pomagao ljudima koliko je to bilo u njegovoj moći.

Završni govori stranaka

Zamjenik ŽDO u Gospiću smatra kako su temeljem izvedenih dokaza utvrđene odlučne činjenice iz kojih proizlazi da je optuženik počinio kazneno djelo za koje je optužen.

Istaknuo je kako su brojni saslušani svjedoci detaljno opisali kako je optuženik postupao prema njima te ga imenovali kao osobu koja ih je tukla i zlostavljala.

Smatra kako obrana okrivljenika nije uvjerljiva. Naveo je kako je i sam svjedok već prilikom prvog ispitivanja kod istražnog suca iskazao da je istukao zarobljenika Joannesa Tildera, smatrajući ga odgovornim za stradanje njegovog (optuženikovog) rođaka.

Istaknuo je da je svjedok Kadir Bećirspahić bio fizički i psihički maltretiran od strane optuženika na način da ga je isti probadao šilom, tukao drvenim palicama koje su se nalazile u dvorištu, tjerao da „bere“ opuške do broja 1000, gleda u sunce...

Zamjenik ŽDO smatra da se na osnovi provedenih dokaza može izvesti zaključak o krivnji optuženika te je predložio da ga sud proglasi krivim i osudi po zakonu.

Branitelj optuženika je istaknuo kako je kazneni postupak koji se vodio protiv optuženika Zjačića treći po redu koji se vodio za kazneno djelo istog činjeničnog opisa i iste pravne kvalifikacije.

Dodao je da je za ista kaznena djela već pravomoćno osuđeno više osoba, i to: Željko Prica i Stipe Tomić pred ŽS u Gospiću i još jedna osoba pred ŽS u Karlovcu.

Oštećenici Čaić i Dadić, saslušani i u ovom postupku kao svjedoci, tijekom proteklih godina u raznim postupcima saslušani su u 8 navrata, a da niti jednom nikada nisu spominjali ili teretili optuženika Zjačića.

U postupku koji se vodio pred ŽS u Gospiću pod brojem K-12/02 utvrđeno je da su tjelesne ozljede koje su zadobili oštećeni Čaić i Dadić zadobivene od strane osuđenika Željka Price. Branitelj je naveo kako u ovom postupku nije izveden niti jedan dokaz koji bi upućivao da je optuženi Goran Zjačić nanio oštećenicima navedene tjelesne ozljede.

Također, svjedok Marko Tomić, koji se kao oštećenik pojavljivao i u nekim drugim kaznenim postupcima, niti jednom riječju nije teretio optuženika.

Što se tiče oštećenika Johannesasa Tildera, točno je kako je sam optuženik iskazao, da ga je „ošamario“ izrevoltiran ozljeđivanjem svoga rođaka, ali daljnjih dokaza o njegovom ozljeđivanju nije bilo.

Branitelj je napomenuo kako je optuženik u inkriminirano vrijeme bio mlada osoba te da do tada nije bio osuđivan. Ponovio je kako optuženi izražava duboko kajanje i žaljenje za onim što se u zatvoru dešavalo.

Smatra kako se tijekom ovog kaznenog postupka nisu izveli dokazi koji bi upućivali na krivnju optuženika.

Presuda

Vijeće ŽS u Gospiću donijelo je presudu kojom je optuženi Goran Zjačić proglašen krivim za počinjenje kaznenog djela ratnog zločina protiv ratnih zarobljenika, opisanog u čl. 122. OKZ RH. Osuđen je na kaznu zatvora u trajanju od 7 godina i to zbog toga što je od početka svibnja 1994. pa do 5. kolovoza 1995. kao pripadnik čete „Vojne policije 15. korpusa“ tzv. vojske RSK u zatvoru za ratne zarobljenike, koji je bio smješten u zgradi Osnovne škole u Frkašiću, ratne zarobljenike tukao šakama, nogama, vojničkom lopaticom, drvenim kolcima i palicom pa je svjedok Ivan Čaić zadobio lom ruke i noge, a Ivan Dadić lom rebara, prstiju i više kratkotrajnih potresa mozga. Zarobljeniku Marku Tomiću nakon što ga je izveo iz samice, naredio je da četveronoški pužeci pređe hodnik, a pri tome ga je tukao vojnom palicom. Zarobljenog pripadnika Armije BiH Kadira Bećirspahića odveo je na „tuširanje“ te na njega puštao naizmjenice vruću pa hladnu vodu, tukao ga je i izivljavao se na njemu tako što ga je tjerao da gleda u sunce bez treptanja, da se izgledno otima za hranu sa vojnim službenim psom, što je sve imalo za posljedicu narušavanje njegova psihičkog i fizičkog zdravlja i trajnu invalidnost.

Optuženom Goranu Zjačiću **produžen je pritvor**, a u izrečenu kaznu zatvora uračunava se vrijeme provedeno u pritvoru od 25. rujna 2008.